

Loven, at Dyrigheden kan kassere den fødte Børge, naar han „værges ilde“ om de Amyndiges Medl.

Sasselbalch: Ja, jeg troer dog virkselig, at Dyrigheden maa staae til Ansvar for det Skjøn, den saaledes kommer til at afgive om en Mand, naar den siger: Du vil værges ilde; den maatte dog vist kunne paavise en Berettigelse til at nære en saadan Tanke. Vi maae ogsaa vel lægge Mærke til, at de fødte Børger ganske vist ville, naar de herefter kunne faae 200 Rd. til deres Disposition, i mangfoldige Tilfælde endog til det Øverste søge at gjøre denne Ret gjældende. De ville vistnok i Almindelighed indanke det Decret af Dyrigheden, hvorved den har erklæret dem for at være uskikede til at være Børger, og den offentlige Mening vil da ganske vist underkende det Decret, som ikke er støttet til bevislig Uvederhæftighed, naar ellers intet Ondt kan paafiges den Vedkommende. Derfor vil Dyrigheden nødvendig skride til at kassere fødte Børger.

Justitsministeren: Jeg skal kun gjen tage, hvad jeg før yttrede, at den almindelige Regel i Christian den Femtes Lov er, at „Hvo, som Andens Børge skal være, han skal have Saameget ved at hæfte, som han tager under sit Bærgemaal, med fuld Eiendom paa det, dersom Noget ødes eller forkommes af deres Gods, som han er Børge for, han haver da af sit eget Gods Saameget igjen at gjælde og Staden at oprette“; det staaer udtrykkelig i Lovens 3—17—5. Dernæst siges der i Lovens 3—17—6: „Haver han ikke Saameget, da sætte han Bispen for sig“; og endvidere siges der i Lovens 7de Artikel: „Men kan han ikke forlover eller forsikring sætte og dog er en fornuftig, slittig og ærlig Mand, da kan Børnegodset hannem nok betroes“. — Altsaa, den almindelige Regel i Loven er, at Børge skal have ligesaameget at hæfte ved, som han tager under sit Bærgemaal. Denne Regel kan Dyrigheden overaalt, hvor den finder Anledning dertil, gjøre gjældende, og altsaa kan Dyrigheden unblade at betroes Noget et Bærgemaal, naar denne Betingelse ikke er tilstede.

Sasselbalch: Jeg skal kun med Hensyn til, hvad den høitærede Justitsminister anførte, gjøre den Bemærkning, at der dog ikke ligger nogen stor Betryggelse deri; thi den, der i Virkeligheden Intet eier, men dog for Dyrigheden vil gjøre sin Ret gjældende, han behøver dog vist ikke andet, end at skaffe sig (maaskee laane) en Obligation paa 200 Rd., med hvilken han præsenterer sig som dens Eier. Det lod sig vel i de fleste Tilfælde ikke bevise, at Obligationen ikke var hans Eiendom.

Justitsministeren: Jeg troer ikke, at dette vilde være tilstrækkeligt; thi det, der i saadanne Tilfælde gjør Udslaget, er ikke, at den Vedkommende præsenterer et eller andet Effect, men derimod hvad den almindelige Mening er om Mandens Vederhæftighed.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

Forflag af H. M. Petersen, Andersen, Müllen, R. Olsen, Jochumsen, J. Jørgensen, Rimestad, Nørgaard, J. Jensen, Brockdorff, P. Jensen, P. Olsen, J. Pedersen, Lehmann, J. Christensen:

Tallet „100“ i anden Linte af begge SS, saavel som i Titelen, forandres til „200“.

forkastedes ved den første paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning med 32 Stemmer imod 32, og ved et paafølgende Navneopraab, som af nedenstaaende Liste vil sees, med 35 Stemmer imod 34.

Ja.

Gomard; Andersen; Christensen, C. A. F.; Frølund; Hansen, J. A.; Hansen, N. A.; Hansen, N. B.; Hansen, P.; Hasle; Jensen, J.; Jensen, P.; Jochumsen; Junder; Jørgensen, J.; Lehmann; Müllen; Nørgaard; Olsen, P.; Olsen, R.; Pedersen, J.; Petersen, H. M.; Petersen, J. F.; Rasmussen; Rugaard; Schroll; Simonsen; Tscherning; Winther, G.; Zahle; Brockdorff; Christen-